

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบรมราชาวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทาน แก่ครูใหญ่โรงเรียนและนักเรียนที่สมควรได้รับพระราชทานรางวัล ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2519 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต วันพฤหัสบดี ที่ 3 สิงหาคม 2521 ความในตอนหนึ่งว่า “นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง มิฉะนั้นจะไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน และการดำรงชีวิตในสมัยปัจจุบัน เพราะปัจจุบันนี้ โลกเรากำลังเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อีกเหตุหนึ่งที่น่าจะสำคัญ คือวิชาการทั้งปวงนั้น ถึงจะมีประเภทมากมายเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อนำมาใช้สร้างสรรค์สิ่งใดก็ต้องใช้ด้วยกัน หรือต้องนำมาประยุกต์เข้าด้วยกันเสมอ อย่างกับอาหารที่เรารับประทานกว่าจะสำเร็จรูปขึ้นมาให้รับประทานได้ ต้องอาศัยวิชา ประสมประสานกันหลายอย่าง และต้องผ่านการปฏิบัติมากมายหลายอย่างหลายตอน ดังนั้นผู้จัดการศึกษา จึงต้องถือเป็นกิจสำคัญที่จะสอนให้นักเรียนได้เห็นได้เข้าใจซึมซาบวิชาต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ถึงกัน และมีอุปการะแก่กัน ทั้งฝ่ายวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ไม่มีวิชาใด ที่นำมาใช้โดยลำพังตัว หรือเฉพาะอย่างได้เลย ครูทุกคนจะต้องสามารถนำวิชาการในหลักสูตรมาสอนให้สัมพันธ์กันให้ได้ และในการให้นักเรียนเรียนรู้นั้น วิชาใดที่เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติได้ ก็จะต้องให้นักเรียนปฏิบัติ เพราะการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จากการปฏิบัติ จะทำให้รู้จริงและแม่นยำอาจหยิบยกขึ้นมาใช้ได้ เสมอด้วยความเคยชินชำนาญ ผิดกันตรงกันข้ามกับการสอนใหญ่โดยมิได้ลงมือปฏิบัติให้เห็นจริง ซึ่งมักจะกลายเป็น “การเรียนรู้ เพียงให้สอบได้” หรือ “เรียนรู้เพื่อนำไปลืมทิ้งเสียโดยมาก” (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2559 : 99)

จากพระบรมราชาวาทที่ผู้วิจัยได้อัญเชิญมา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ที่กล่าวถึงความหมายของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม มาตรา 6 ให้ยึดหลักว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักนิติการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. 2562 : online) ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดภารกิจหลักของการจัดและส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนด

นโยบาย เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579 ที่กำหนดวิสัยทัศน์ให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ 2) การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ 3) การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา 5) การจัดการศึกษาเพื่อสร้าง เสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ 6) การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการ การศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : 10) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579) นโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เพื่อให้ ผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภทเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ เป็นมืออาชีพ และมีทักษะวิชาชีพขั้นสูง เพื่อเร่งพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนได้ ในส่วนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ได้แก่ การส่งเสริมด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพขึ้น เพื่อเป็นแนวคิดของการสร้างสถานศึกษา ให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เน้นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ และมุ่งเน้น การพัฒนาการเรียนรู้ของบุคคลและองค์กร ตลอดจนให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ในรูปแบบที่หลากหลายได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2560 : 17)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เป็นการ รวมกลุ่มกันทางวิชาการของบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกัน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมกัน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ประสบการณ์การปฏิบัติงานในพื้นที่ (Lesson Learned) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Learning) อย่างต่อเนื่อง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นนวัตกรรมพัฒนา คุณภาพการศึกษาผ่านการพัฒนาศักยภาพผู้สอนและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน เป็นความร่วมมือ ร่วมใจกันทางวิชาการของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกัน และกันทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เปรียบเสมือน เป็น Assembly Point หรือจุดรวมของนักวิชาชีพ แสดงพลังความสามัคคีของนักวิชาชีพ ของนักรบ

ที่มีพลังที่สุด ของนักวิชาชีพ คือ ความอดทนและเวลา การลงมือทำเท่านั้นที่จะเปลี่ยนความฝันให้เป็นความจริงได้ อีกทั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ผู้สอนมีความรู้ในสิ่งที่สอน ได้รับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตลอดจนสมรรถนะอื่น ๆ และจากการที่ผู้สอนได้รับการพัฒนา ดังกล่าวจะส่งผลไปยังคุณภาพของผู้เรียน คือ ความรู้ ความคิด ความประพฤติก ทักษะ และสมรรถนะ ต่างต่าง ๆ ตามที่กลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้นำมาเป็นประเด็นการเรียนรู้ (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2562 : 11-12) นอกจากนี้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) มีความเชื่อพื้นฐานที่ต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างกัน โดยผ่านกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ (Wells and Feun. 2007 : 141) นอกจากนี้ชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญ ซึ่งจากผลการวิจัยยืนยันว่า การดำเนินการในรูปแบบชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียน จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) สรุปได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอนพบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) ส่งผลต่อครูผู้สอน กล่าวคือ ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวงานสอนของครู เพิ่มความรู้สึก ผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียนพบว่า ชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ส่งผลต่อผู้เรียนกล่าวคือสามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น ติด 0, ร, มส. และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด (วิจารณ์ พานิช. 2555 : 139)

สำหรับประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาครูทั้งระบบ ตั้งแต่วิธีการฝึกอบรมครู การส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันระหว่างทำงานและการกำหนดเกณฑ์ประเมินการเลื่อนวิทยฐานะของครู ให้สอดคล้องกับ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงส่งผลให้เกิดกิจกรรมและความเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาครูตามมา มากมาย ดังนั้น แนวทางในการส่งเสริมโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้าน นโยบายการบริหารโรงเรียนตามหลักการกระจายอำนาจการบริหารจัดการนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการ บริหารเพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงกล่าวได้ว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากของผู้บริหารสถานศึกษา ในการใช้การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาของตน เพื่อกำหนดทิศทางให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งรูปแบบการทำงานของครู ต้องเปลี่ยนจากทำงาน คนเดียวมาเป็นการทำงานเป็นทีม โดยกำหนดเป้าหมายร่วมกันในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการ ทำงาน พัฒนางานอย่างต่อเนื่องเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน

นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ทั้งด้านวิชาชีพครูและคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (สุภัทรา สภาพ้อตล์. 2562 : 5-6)

โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จัดการเรียน การสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มุ่งให้บริการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ตามมาตรฐาน มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นไทย ซึ่งโรงเรียนได้กำหนดแนวทางพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยมุ่งหวังเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ และ เกิดการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและเต็มศักยภาพ จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา รอบสามของโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ในปี พ.ศ. 2554 จำแนกตามกลุ่มตัวบ่งชี้ ระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน : มัธยมศึกษา จำนวนทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ ผลการประเมินพบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพระดับ ดีมาก ประกอบไปด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียน มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 10 ผลการพัฒนาตามจุดเน้น และจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 11 ผลการดำเนินงานโครงการ พิเศษเพื่อส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษา และตัวบ่งชี้ที่ 12 ผลการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษา เพื่อยกระดับ ตัวบ่งชี้ รักษาตัวบ่งชี้ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูป การศึกษา ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพระดับดี ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และเรียนรู้ อย่าง ต่อเนื่อง ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น ตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตัวบ่งชี้ที่ 7 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนา สถานศึกษา ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพต่ำกว่าระดับดี ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียน ระดับคุณภาพ พอใช้ และ ตัวบ่งชี้ที่ 8 พัฒนาการของการประกันคุณภาพภายในโดยสถานศึกษา และต้นสังกัด ระดับคุณภาพพอใช้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ มหาชน). 2554 : 1) ผู้วิจัยได้ศึกษาและติดตามการดำเนินงานที่ผ่านมาของโรงเรียน พบว่า ผลที่ทำให้ สถานศึกษามีผลประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5 อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ จากการตรวจเยี่ยมและประเมิน คุณภาพภายนอก คือการพัฒนาทุกอย่างเน้นการพัฒนาในภาพรวม ยังไม่มีการนำผลการวิเคราะห์ ศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนมาแก้ปัญหาอย่างจริงจัง การพัฒนาส่วนใหญ่เน้นการพัฒนา เป็นกลุ่มใหญ่ และพัฒนาผู้เรียนที่มีความพร้อม และมีความเป็นเลิศในแต่ละวิชา แม้มีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียน การสอน แต่กว่าครึ่งเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในภาพรวม และการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและ แนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละวิชา ยังไม่เป็นการพัฒนาผู้เรียนตามตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ ที่ผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ สิ่งสำคัญในการพัฒนา คือ ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยวิธีการที่ต่างกัน ตามศักยภาพการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนกลุ่มอ่อนควรได้รับการสอน ซ่อมเสริมในจุดประสงค์ ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ด้วยวิธีการที่แตกต่างจากการเรียนการสอนปกติ

ในชั้นเรียน ในส่วนการทำการวิจัยของครู ได้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นการแก้ปัญหาการเรียนของผู้เรียน เฉพาะราย กลุ่มย่อย เน้นเป็นรายตัวชี้วัดจุดประสงค์ที่เป็นจุดอ่อนของผู้เรียน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหาร โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ได้ตระหนักถึงความสำคัญในปัญหาดังกล่าวที่ต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจากผลการดำเนินงานของโรงเรียนที่ผ่านมา แสดงให้เห็นถึงขาดการวิเคราะห์ผล ประเมินผล และติดตามผล ทั้งจากการประเมินผลของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของโรงเรียน ที่ไม่นำข้อมูลมาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงองค์การการขาดความร่วมมือกันอย่างจริงจังในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อนักเรียนโดยตรง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551 : 19) ที่กล่าวถึงบทบาทผู้นำสถานศึกษาในด้านการกำหนดทิศทางการเรียน ซึ่งผู้บริหารต้องใส่ใจติดตามดูแลการปฏิบัติภารกิจในการจัดการเรียนรู้และงานสนับสนุน อื่นๆ นอกจากนี้ วิจารย์ พานิช (2555 : 174-177) ได้ให้แนวคิดบทบาทของผู้บริหารในการสร้าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ตอนหนึ่งว่า ควรมีการจัดให้ครูทำงานร่วมมือกันและแต่ละทีม จัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ทุกคนได้เรียนรู้ ครูในทีมรับผิดชอบการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน และร่วมกัน กำหนดความรู้และทักษะที่จำเป็น ที่จะร่วมกันจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการสร้างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอ หนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะปัญหาด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา รอบสาม ของโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ในปี พ.ศ. 2554 ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับคุณภาพ พอใช้ ซึ่งจากผลการประเมิน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ได้ตระหนัก และเห็น ความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงหาแนวทางที่จะพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อน หลักในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนขึ้น โดยอาศัยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งลักษณะ และบริบทของครูผู้สอนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา มีรูปแบบการทำงานเป็นทีม อยู่ร่วมกันแบบ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน รวมไปถึงมีการนิเทศชั้นเรียน ร่วมส่งเสริมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้กำลังใจ กันเสมอมา ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ให้เป็นระบบมีแบบแผนมากขึ้น เพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายที่วางไว้ และจากที่กล่าวมาผู้วิจัยได้เล็งเห็นจุดแข็งของ ครูผู้สอนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ที่มีวัฒนธรรมการทำงานเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนและคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา และสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาด้านนโยบายของสถานศึกษา แนวทางพัฒนาด้านพัฒนาองค์กร

และแนวทางพัฒนาบุคลากร ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศโดยรวม ซึ่งผลงานวิจัยจะมีคุณค่าต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน และครูให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดคุณภาพและความพึงพอใจแก่นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยาเป็นอย่างไร
2. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยาควรเป็นอย่างไร
3. ผลของการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยาเป็นอย่างไร
4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อสร้างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
3. เพื่อศึกษาผลของการนำรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ
4. เพื่อประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีการวิจัย 4 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา
 - 1.2 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา

2.1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 148 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา จำนวน 108 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan โดยผู้วิจัยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามจำนวนกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 11 คน
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 36 คน
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 11 คน
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 17 คน
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 15 คน
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 6 คน
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ จำนวน 5 คน
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 7 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถทางด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

- 2.2.1 รศ.ดร.ดวงใจ บุญกุล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- 2.2.2 รศ.ดร.ณรงค์ สวรรณะนที อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 2.2.3 ผศ.ดร.สิริศักดิ์ อาจวิชัย อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 2.2.4 ผศ.ดร.ปณิธาน วรรณวัลย์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 2.2.5 ผศ.ดร.กัณฑ์พัฒน์ กิตติอัฐวาลย์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในระยะที่ 1 นี้ประกอบด้วย

3.1 สภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา

3.2 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ และองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ในปีการศึกษา 2562

ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ร่างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

1.2 ร่างคู่มือประกอบการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

2. ขอบเขตด้านกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 คณะกรรมการร่างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 16 คน ประกอบไปด้วยคณะผู้บริหาร 4 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 1 คน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล 1 คน และหัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป จำนวน 1 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ตรวจสอบข้อมูลโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย

2.2.1 นายสมนึก ทองคำ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนน้ำพองศึกษา

2.2.2 นายศักดิ์ดา ชัยภัย ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนภักดีชุมพลวิทยา

2.2.3 นายประเดิม วรรณทอง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนนิคมลำปาววิทยา

2.2.4 นางกาญจนาสุตา จีร์ภัทรอดิษฐ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

2.2.5 นายบุญยฤทธิ์ ปิยะศรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพร่างรูปแบบและคู่มือประกอบการใช้รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

ซึ่งใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย คณะผู้บริหาร และคณะครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 30 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนสามหม่อวิทยา โรงเรียนบ้านเขว้าวิทยายน และโรงเรียนคอนสารวิทยาคม โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 6 คน และครูผู้สอน จำนวน 68 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.2 คู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในสร้างรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ในปีการศึกษา 2562

ระยะที่ 3 ศึกษาผลของการนำรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลการทดลองใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ โดยดำเนินการวางแผนกระบวนการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

2. ขอบเขตด้านกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิประกอบไปด้วย

2.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในทดลองใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 148 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา จำนวน 108 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan โดยผู้วิจัยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามจำนวนกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 11 คน
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 36 คน
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 11 คน
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 17 คน
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 15 คน
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 6 คน
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ จำนวน 5 คน
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จำนวน 7 คน

ซึ่งคณะกรรมการผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กับนักเรียน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,713 คน

2.3 คณะกรรมการนิเทศติดตามการดำเนินงาน ซึ่งประกอบไปด้วย ฝ่ายบริหาร จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 1 คน หัวหน้าสาขาวิชา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 1 คน ต่อการประเมิน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวม 24 คน

2.4 ฝ่ายบริหารโรงเรียน จำนวน 4 คน ซึ่งประกอบไปด้วย รองผู้อำนวยการโรงเรียน ทั้ง 4 ฝ่าย

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.1.2 คู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลการดำเนินการขับเคลื่อนรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

3.2.2 ผลการขับเคลื่อนรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.2.3 ผลการสะท้อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.2.4 ผลการประเมินสมรรถนะประจำสายงานของครู 4 สมรรถนะ โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

3.2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ประจำปีการศึกษา 2563 ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3.2.6 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2563

3.2.7 ผลการแข่งขันทักษะวิชาการของนักเรียนกับสถานศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา 2563

3.2.8 ความพึงพอใจของคณะผู้บริหารที่มีต่อครูที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ในปีการศึกษา 2563

ระยะที่ 4 ประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 148 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา จำนวน 108 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan โดยผู้วิจัยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามจำนวนกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ผลการประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ในปีการศึกษา 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)

หมายถึง กระบวนการทำงานโดยผู้นำในการทำงานร่วมกับกลุ่มของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่ร่วมมือร่วมใจ ในการร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อหาวิธีการ และแนวทางแก้ไขอันก่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ และนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพของครูอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) หมายถึง รูปแบบที่เป็นสื่อในการบรรยายหรือ

อธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของการบริหาร

3. รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการ

จัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง รูปแบบโครงสร้างทางความคิดที่มีความสัมพันธ์กันในการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา โดยมีการรวมตัว ร่วมมือ ร่วมใจ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา บนพื้นฐานความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีม การเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้นำร่วมกัน ร่วมกันสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ร่วมกันติดตามผล ประเมินผลการดำเนินงานและผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเอง นำไปสู่การประยุกต์ใช้ใน

การปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อให้เกิดความสำเร็จของเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 องค์ประกอบที่ 1 การสร้างเครือข่ายทางสังคม หมายถึง การเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือกันของโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอก ในการพัฒนาโรงเรียนและครูผู้สอน อีกทั้งยังส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนในด้านความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ

3.2 องค์ประกอบที่ 2 การติดตามผลและสะท้อนผล หมายถึง การจัดการเรียนรู้ภายใต้ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีการวิเคราะห์ ทบทวน นิเทศ ติดตาม สะท้อนปัญหาการจัดการเรียนการสอน เพื่อชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน หาแนวทางวางแผนปรับปรุงแก้ไขและร่วมกันพัฒนา ต่อ ยอด

3.3 องค์ประกอบที่ 3 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน หมายถึง โครงสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มีการจัดสรรเวลา เพื่ออำนวยความสะดวกในการพบปะ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ของ บุคลากร จัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสื่อในการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและทั่วถึง รวมถึงจัด สถานที่ที่เอื้อต่อการศึกษา สร้างองค์กรแบบไม่รวมศูนย์ เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้สอนกับ ฝ่ายบริหาร ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการจัดการเรียนรู้ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการจัดการ เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

3.4 องค์ประกอบที่ 4 การส่งเสริมสนับสนุนด้านภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้บริหารส่งเสริม ครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีหลักการ เป็นผู้หน้าที่ดี มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เปิดกว้าง ยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายจากครู อีกทั้งส่งเสริมให้ครูยอมรับบทบาทผู้นำ และผู้ตามในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งด้านวิชาการ ด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ และผู้บริหารให้อิสระ แก่ครูในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูสามารถออกแบบและตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.5 องค์ประกอบที่ 5 วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน หมายถึง ครูในโรงเรียนมีค่านิยม ร่วมกันโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีค่านิยม และวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุก ๆ ภารกิจ สิ่งสำคัญคือการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ

3.6 องค์ประกอบที่ 6 ร่วมมือร่วมแรงร่วมใจ หมายถึง ครูร่วมมือร่วมพลังกันในการ เรียนรู้และการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการปรับกลยุทธ์หรือเทคนิคในการสอน เปิดใจยอมรับหรือวิธีการที่แตกต่าง เพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ผู้เรียน

3.7 องค์ประกอบที่ 7 การเรียนรู้ร่วมกันและการพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง ครูทุกคนเปรียบเสมือนผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ หมั่นแสวงหาความรู้และนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับครูท่านอื่น รวมถึงร่วมกันค้นหาองค์ความรู้ใหม่ ทักษะ และเทคนิควิธีใหม่เพื่อนำองค์ความรู้ ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

3.8 องค์ประกอบที่ 8 ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง คณะผู้บริหาร คณะครูในโรงเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงาน สร้างความรู้สึกลดตภัย มีอิสระกล้าพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความวางใจ เคารพซึ่งกัน มีความเอื้ออาทรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4. คู่มือการใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง เอกสารแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งผู้ใช้จะต้องศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุภายในคู่มือ และภายในคู่มือจะบอกรายละเอียดขั้นตอน ทั้งบทบาทผู้บริหาร สถานศึกษา และบทบาทและหน้าที่ของครู จะต้องทำอย่างไร

5. ศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา หมายถึง ผลการทดลองใช้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ตามกระบวนการขับเคลื่อน PLC ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นที่ 1 รวมกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ขั้นที่ 2 วิเคราะห์และระบุปัญหา หรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา ขั้นที่ 3 ออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือกิจกรรม หรือนวัตกรรม ขั้นที่ 4 วิพากษ์ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นที่ 6 ประเมินผล/สะท้อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้จาก

5.1 ผลการขับเคลื่อนรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพ ในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

5.2 ผลสะท้อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

5.3 ผลการประเมินสมรรถนะประจำสายงาน 4 สมรรถนะ ของครูผู้สอนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียน 3) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 4) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

5.4 คุณภาพผู้เรียน ซึ่งสามารถวัดได้จาก

5.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ปีการศึกษา 2563 ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

5.4.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 เพราะปีการศึกษานี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความจำเป็นต้องเข้ารับการทดสอบทุกคน

5.4.3 ผลการแข่งขันทักษะวิชาการของนักเรียนกับสถานศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา 2563

1) ผลงานนักเรียนที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ จากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน ปีการศึกษา 2563

2) ผลงานนักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันทักษะทางวิชาการ งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2563

3) ผลงานนักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ (กีฬาโซนหุบเขา) ประจำปีการศึกษา 2563

5.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของคณะผู้บริหาร ที่มีต่อครูที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ

6. ความต้องการจำเป็นด้านความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปฏิบัติจริงกับสภาพที่พึงประสงค์ตามองค์ประกอบความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน

7. ผลการขับเคลื่อนรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ หมายถึง ผลการประเมินครูผู้สอน จำนวน 108 คน ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 ขั้นตอน ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นที่ 1 รวมกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ขั้นที่ 2 วิเคราะห์และระบุปัญหา หรือสิ่งที่ต้องการพัฒนา ขั้นที่ 3 ออกแบบกิจกรรม หรือนวัตกรรม และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นที่ 4 วิพากษ์แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นที่ 6 ประเมินผล/สะท้อนการจัดการเรียนรู้

8. สมรรถนะครูผู้สอน หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Character) ทศนคติ (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ของบุคคล และส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้

วัดสมรรถนะครูผู้สอนประจำสายงาน 4 สมรรถนะ ของครูผู้สอน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียน 3) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน 4) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

9. ผลการสะท้อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง ผลการสอบถามความพึงพอใจของครูผู้สอน จำนวน 148 คน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู ตามลักษณะองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้ง 8 องค์ประกอบ

10. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเป็นตัวชี้วัดว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งสามารถวัดได้จากการตัดสินผลการเรียนของนักเรียน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563

11. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ประจำปีการศึกษา 2563

12. ผลการแข่งขันทักษะวิชาการของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผลงานนักเรียนในการแข่งขันทักษะวิชาการ ผลการเข้าร่วมแข่งขันทักษะวิชาการ งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ผลการเข้าร่วมแข่งขันกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ (กีฬาโซนหุบเขา) ผลงานการแข่งขันของนักเรียนกับสถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทุกระดับของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดปีการศึกษา 2563

13. ความพึงพอใจของคณะผู้บริหาร หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อครูที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ หลังจกได้นำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานซึ่งเป็นการกระทำด้วยความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

14. การประเมินรูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพ ในการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง วิธีการที่จะพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยใช้กระบวนการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย

14.1 ด้านความเหมาะสม (Propriety) หมายถึง พิจารณาจากความครอบคลุมองค์ประกอบ การใช้ถ้อยคำ สำนวน การจัดกลุ่มหรือลำดับของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานการณ์

14.2 ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) หมายถึง พิจารณาถึงความสามารถในการนำไปสู่ การปฏิบัติการมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติให้สำเร็จได้ ภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และการมีระเบียบ กฎหมายที่เอื้อให้สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าวได้

14.3 ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) หมายถึง พิจารณาจากผลดีที่จะเกิดขึ้น ต่อโรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโรงเรียน

15. ครู ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ครูผู้สอน โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

16. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง คณะบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทางด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. รศ.ดร.ดวงใจ บุญกุศล	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. รศ.ดร.ณรงค์ สัจวารธนที	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. ผศ.ดร.สิริศักดิ์ อัจฉิชัย	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
4. ผศ.ดร.ปณิธาน วรรณวัลย์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
5. ผศ.ดร.กันตพัฒน์ กิตติอัฐวาลย์	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

17. ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง คณะบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. นายสมนึก ทองคำ	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนน้ำพองศึกษา
2. นายศักดิ์ชัย ชัยภัย	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนภักดีชุมพลวิทยา
3. นายประเดิม วรรณทอง	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนนิคมลำปาววิทยา
4. นางกาญจนาสุดา จิรภัทรอติชัย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการศึกษา
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30
5. นายบุญฤทธิ์ ปิยะศรี	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

18. คณะผู้บริหาร ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คณะผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือซึ่งประกอบไปด้วยคณะผู้บริหาร และครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ซึ่งประกอบไปด้วย โรงเรียนสามหมอวิทยา โรงเรียนบ้านเขว้าวิทยายน และโรงเรียนคอนสารวิทยาคม

19. คณะกรรมการยกร่าง ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา ประกอบไปด้วย คณะผู้บริหาร 4 คน ซึ่งประกอบไปด้วย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 1 คน หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล 1 คน และหัวหน้ากลุ่มบริหารทั่วไป จำนวน 1 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้อุปกรณ์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา
2. ได้รูปแบบเชิงภาษาของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ ที่สามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาด้านนโยบายของสถานศึกษา แนวทางพัฒนาองค์กร และแนวทางพัฒนาบุคลากรต่อไป
3. ศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนหนองบัวแดงวิทยา อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ สูงขึ้น
4. ได้แนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผลการแข่งขันทักษะวิชาการของนักเรียนกับสถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ
5. ได้แนวทางในการพัฒนา ส่งเสริมความเป็นเลิศทั้งทางด้านวิชาการ ดนตรี กีฬา หรือความสามารถพิเศษ ตามความถนัดของนักเรียน ตามนโยบายของสถานศึกษา